

"Fakat çok zamandan beri terbiye-i İslâmiye zedelenmesiyle ve şimdiki siyasetin cinayetine karşı dini siyasete âlet etmeye mecbur olacağından, şimdilik o parti başa geçmemek lâzımdır." Neden dini siyasete alet etmeye mecbur olur?

"İttihad-ı İslâm Partisi, yüzde altmış, yetmiş tam mütediyyin olmak şartıyla, şimdiki siyaset başına geçebilir. Dini siyasete âlet etmemeye, belki siyaseti dine âlet etmeye çalışabilir. Fakat çok zamandan beri terbiye-i İslâmiye zedelenmesiyle ve şimdiki siyasetin cinayetine karşı dini siyasete âlet etmeye mecbur olacağından, şimdilik o parti başa geçmemek lâzımdır."(1)

Burada yüzde altmış-yüzde yetmişlik oranın karşılık geldiği kitle, mutlak ve belirsiz olduğu için, siyasetle uğraşanlar, parti yöneticileri, parti tabanları ve millet ile irtibatlı olan tüm kitleler kastedilmiş olabilir.

Yani hem siyasi partiyi idarecileri hem partinin tabanı hem umum millet, bu yüzdelik taksimattan hissesini almaktadır.

Şöyle ki, siyasetin konusu olan devlet idaresindeki kaliteyi, projeleri, kalkınma hamlelerini millete anlatmadan, sadece dini duyguları kabartarak milleti kendilerine oy vermeye zorlayacak bir parti idaresinin birinci hedefi, dindar milletin oyunu kullanarak idareye sahip çıkmaya çalışmaktır. Bu durumda yapacağı faaliyetten ve millete hizmetten ziyade, dini kullanarak ulaşmak istediği hedefe yürüme gibi bir yanılaşa girecektir.

Böyle bir partinin idarecilerinin ve tabanının hedefi, dini kullanmakla devlet idaresini ele geçirmek ve neticesinde menfaat elde etmektir. Şayet parti idarecilerinin yüzde altmış-yetmiş tam dindar bir özellikte olsa, o zaman dini siyasi ideallerine malzeme yapmayacak, siyasetin esası olan devletin gelişim sürecinde siyasi olarak yapılması gereken çalışmalar ve projeleri ön plana çıkaracaktır. Ama bu anlayışa sahip olan bu kadro iş başına geldiğinde yapacağı iş, devlete ait projelerini gerçekleştirme hamleleri yanında devletin ve siyasetin imkânlarını kullanarak dine hizmet edecektir.

Bu nedenle Bediüzzaman Hazretleri, **"yüzde altmış, yüzde yetmiş dindar olma"** şartını koymakla, parti idarecileri, tabanı ve millet o seviyeye geldikçe, zaten

çoğunluğun tercihi ile siyaset dinin hizmetine girecektir. Fakat Üstad'ın zamanında da şimdi de hal-i alem buna müsaade etmediği için, din namına çıkanlar dini siyasete alet edeceklerdir. Zira terbiye-i islamiye zedelenmiş olduğundan insanın nazarı, din ve ahiretten ziyade dünya ve menfaate yöneliktir.

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-II, 98. Mektup.](#)